

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **E. M.**, narozená „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2017, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 11. 2017, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 9. 2017, č. j. „X“, kterým jí s odkazem na ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), byla zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 15. 8. 2017 činí míra poklesu její pracovní schopnosti pouze 20 %.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že posudkový lékař učinil závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav. Odpovídající představu o jejím zdravotním stavu nebylo možné učinit, jelikož na jednání byla maximálně 5 minut. Posudek ze dne 6. 11. 2017 obsahuje chyby oproti doloženým zprávám a vyšetřením. Na zaslanou připomínku ze dne 13. 11. 2017 nebylo posudkovým lékařem reagováno. Posudkový lékař nezhodnotil její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole VI, položce 8 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Její denní aktivity jsou těžce omezeny, není schopna vykonávat pracovní činnost, v důsledku omezení pohyblivosti nemůže bez pomoci chodit po schodech, jezdit hromadnou dopravou. Její zdravotní problémy a pracovní neschopnost začaly 31. 1. 2016, do té doby odpracovala 42 let. V současnosti je bez jakékoliv finanční podpory, nesouhlasí vyhodnocením snížení pracovní schopnosti o 20 %, to považuje za neadekvátní, jelikož v takovém stavu pracovala jako kuchařka ve škole. Z výše uvedeného dle žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k § 39 zákona o důchodovém pojištění a k příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření stručně zrekapitulovala průběh předcházejícího řízení a navrhl, aby byl zdravotní stav žalobkyně přezkoumán Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Rozhodnutí soudu ponechala na důkazní situaci.

Ústní jednání před soudem

4. K ústnímu jednání konanému před soudem dne 21. 1. 2019 se žalobkyně bez omluvy nedostavila, S ohledem na řádné doručení předvolání, které obsahovalo poučení, bylo jednáno ve věci v její nepřítomnosti.
5. Pověřená pracovnice žalované při ústním jednání odkázala na písemné vyjádření žalované založené ve spisu.
6. Soud provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. 8. 2018 s tím, že komise konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u ní nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.
7. Pověřená pracovnice žalované ve svém závěrečném návrhu s odkazem na výše uvedený posudek navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Náhradu nákladů řízení nepožadovala, výslovně se jí vzdala.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, prostudování předloženého správního spisu a po provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva vnitra v Ústí nad Labem ze dne 21. 8. 2018, jenž nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti na přiznání invalidního důchodu bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. K., pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most, která při lékařské prohlídce dne 15. 8. 2017, posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že nesplňuje požadavky pro přiznání invalidního důchodu prvního stupně. Dle závěru dotyčné lékařky pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně odpovídá celkem 20 %, tj. postižení uvedenému v kapitole V, položce 5, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhl. č. 359/2009 Sb.“), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15-20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhl. č. 359/2009 Sb. se nemění. Na základě tohoto posudku bylo vydáno dne 6. 9. 2017 rozhodnutí č. j. 586 101 1497, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně na přiznání invalidního důchodu, neboť pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutný pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně dosahuje pouze 20 %.
11. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včasné námitky, kde nesouhlasila se zjištěnými závěry. Navrhovala nové posouzení jejího zdravotního stavu a schválení žádosti na přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně.
12. Žalovaná si v rámci řízení o námitkách nechala vyhotovit nový posudek o invaliditě ze dne 6. 11. 2017. Tento posudek byl vyhotoven lékařkou MUDr. L. D. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že u žalobkyně rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Dále lékařka Lékařské posudkové služby uvedla, že posouzení zdravotního stavu žalobkyně v I. instanci proběhlo v souladu s platnými předpisy sociálního zabezpečení, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přičemž nebyly shledány medicínské důvody ke změně posudkového výroku. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým byly námitky žalobkyně zamítnuty.

13. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Dle ustanovení § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
15. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
16. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
17. V projednávané věci byla žalobkyni zamítnuta žádost na přiznání invalidního důchodu, neboť dle posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 15. 8. 2017 pokles pracovní schopnosti u žalobkyně dosahuje pouze 20 %, kdežto pro Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutný mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 % a více. Napadeným rozhodnutím pak byly zamítnuty námitky žalobkyně, když posudková lékařka v rámci přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně v řízení o námitkách dospěla k závěru, že pokles její pracovní schopnosti dosahuje 20 %, a nikoli zákonem požadovanou minimální hranici 35 %.

18. V projednávané věci tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto o tom, že žalobkyni nenáleží nárok na přiznání invalidního důchodu, neboť pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutný pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, přičemž žalobkyně zastávala názor, že jí náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
19. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ustanovení § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda u ní nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o zamítnutí její žádosti o přiznání invalidity prvního stupně. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ustanovení § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění.
20. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky MUDr. L. D., která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně a posoudila také pokles její pracovní schopnosti.
21. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 21. 8. 2018. Žalobkyně se z jednání komise omluvila. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (nález obvodní lékařky MUDr. B. ze dne 4. 7. 2017, revmatologické nálezy MUDr. P. ze dne 5. 6. 2015 a 22. 10. 2015, revmatologické nálezy MUDr. M. ze dne 15. 12. 2016, 18. 1. 2017, 26. 4. 2017, 24. 8. 2017, 10. 7. 2017, z ledna 2018 a ze dne 2. 2. 2018, vyšetření mozku a krční páteře magnetickou resonancí MUDr. K. ze dne 30. 1. 2015, neurologický nález MUDr. K. ze dne 22. 1. 2016, zprávy z hospitalizace na neurologickém oddělení prim. MUDr. Sl. ze dne 3. 2. 2016 a 20. 5. 2016, neurochirurgický nález MUDr. O. ze dne 31. 8. 2016, EMG vyšetření MUDr. K. ze dne 12. 9. 2016 a 23. 10. 2017, neurologické vyšetření MUDr. K. ze dne 4. 5. 2017, psychologické vyšetření PhDr. Ing. K. ze dne 8. 7. 2016 a psychologický nález ze dne 29. 9.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2017, funkční vyšetření plic prim. MUDr. F. ze dne 30. 11. 2017), zdravotní dokumentace obvodní lékařky MUDr. B., spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most, včetně spisu námitkového řízení České správy sociálního zabezpečení, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u ní nebyl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nýbrž pouze o 20 %.

22. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 %. Žalobkyně tak není považována za invalidní pro první stupeň invalidity. Komise prostudovala veškerou doloženou odbornou lékařskou dokumentaci a zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je neurotická porucha s lehkým postižením. Komise rovněž uvedla, že zdravotní stav žalobkyně nehodnotila dle kapitoly VI, položky 8, protože se u žalobkyně nejedná o postižení míchy, míšních kořenů a pletení či syndrom ochrnutí. U žalobkyně se sice jedná o kořenové dráždění v L4/5 vpravo, při kterém se ale nejedná o plegii nebo parézu bez přítomné senzorické ani motorické funkce se svalovou silou 0-1.
23. Žalobkyně tak s ohledem na její zdravotní stav spadá do skupiny zdravotního postižení uvedeného v kapitole V - duševní poruchy a poruchy chování, položce 5 - poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, písm. b) - lehké postižení přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-20 %. Míra poklesu pracovní schopnosti byla komisí posouzena a stanovena v horní hranici rozmezí na 20 %, čímž byly dostatečně zohledněny veškeré potíže žalobkyně. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhl. č. 359/2009 Sb. nebyla navýšena. K datu vydání napadeného rozhodnutí tak žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
24. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudek ze dne 21. 8. 2018, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Ústí nad Labem přitom shodně jako posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem dospěli k závěru, že žalobkyně není invalidní, neboť u ní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dosahuje 20 %.
25. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, když za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek ze dne 21. 8. 2018 Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně, neboť tento posudek vyhodnotil jako úplný a objektivní. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotná žalobkyně, poté co byly s tímto posudkem seznámeny. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, přitom koresponduje ustálené Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

26. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žalobu ve výroku rozsudku ad I. podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
28. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 7. 11. 2017, a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které by nastaly po 7. 11. 2017 a které by měla mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. 1. 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)